

Pere Puig: «No es pot separar la música del dia a dia»

L'any 1991, ara fa just trenta anys, va inaugurar el Centre d'Estudis Musicals Pep Ventura a Figueres

Pere Puig Griessenberger segueix la lògica que s'ha de sembrar per recollir. Ho explica mostrant-me una fotografia de fa deu anys d'ell acompanyant la coral de l'escola Sant Pau, dirigida per l'apassionada Carme Castelló, actuant al Palau de la Música. En una altra imatge més recent, es veu alguns d'aquells infants, ara joves, integrant el cor de cambra jove Estem d'Acords. Ells segueixen trobant en aquest art una part essencial de les seves vides, com va fer ell mateix. «No sé com es pot separar la música del dia a dia, és un llenguatge present sempre», conclou.

Pere Puig Griessenberger va néixer a Figueres el 1964. No conserva molts records dels primers anys quan vivia a la casa dels avis materns només que es va esquarterar un braç jugant al pati i també la imatge del dibuix dels rajols. El seu pare, que era metal·lista, tenia «una veu fora del corrent» i hauria volgut ser cantant professional, «però amb la postguerrano es va poder pagar els estudis i els avis tampoc ho veien gaire bé, una vida de bohemí». Així, quan va veure que el seu fill tenia interès en la música, el va ajudar. «Em van comprar un piano de joguina i anava traient els anuncis d'òida», rememora. Tot i això no va començar a anar a classes fins tard, cap als 9 anys. «No volia, potser, per mandra, però quan vaig entrar a la primera classe de solfeig se'm va posar la pell de gallina». Més tard, a casa va arribar un piano vell i lleig que havia estat en un balneari de Tarragona. El van restaurar i es va convertir en el primer instrument.

Puig va anar a estudi a l'escola de música del Casino Menestral sota la direcció de Camil·la Lloret. La feina dura, però, va ser a partir dels 18 anys, reconeix. Va poder seguir estudiant el grau superior mentre feia el servei militar, ja que es va presentar voluntari. Tenia clara la seva vocació com a formador. Amb 16 anys ja havia donat classes de suport ajudant a la senyora Camil·la. «Jo sempre he sigut molt de casa i potser cal més esperit aventurer per fer gires», comenta. Això, però, no l'ha allunyat d'oferir recitals i concerts o fer acompanyaments. «No he fet de mestre com una alternativa, perquè no m'hi he pogut dedicar, sinó que m'ha agradat», confessa.

Era l'any 1991, ara fa just trenta anys, que Puig va obrir el Centre d'Estudis Musicals Pep Ventura, a la Rambla de Figueres. El va batejar com el compositor «perquè les golfes estaven paret per paret on hi ha la placa de la casa on va viure». Allà van ser-hi fins que l'espai es va quedar petit, quatre cursos més tard –«l'acollida va ser molt bona»– i es van instal·lar a la casa dels avis materns, just on hi havia hagut el taller d'un mestre vidrier valencià. Ha passat el temps i el centre s'ha reconvertit oferint «música a la carta» treballant amb corals i particulars, tant nens com adults, que s'interessen per la música. Puig s'adapta als seus interessos –sempre pregunta què els interessa– perquè deixa clar que «això no és una escola».

Font del document:

https://www.emporda.info/fets-gent/2021/04/06/no-pot-separar-musica-del/492131.html?utm_source=rss